

1896-02-25

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende.

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Afsendersted:

Athen

Arkivplacering:

Mappe 17 nr. 36

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

Indeholder lille skitse af "en løjerlig genstand" fra vasesamlingen til beskyttelse af knæet, når kvinderne spandt på hånden.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

De vasesamlingen, ligesom den nogle tidligere
genstande, jeg kunde ikke begribe
hvortil de var bestemt, de var af
brændt ler og malede sirligt med ornamenten og
figurer. Jeg fik jeg at vide, at disse var brugt
at tegne dem på kærret, så vidt jeg vidt når de
opvandt på hænderne, så slog de tenen mod
siden af disse stejlede (kærret-figurer) så
dan at tenen snurrede rundt, jeg begriber blot
ikke at de er så vel bevarede, jeg vilde tro det
skulde på dem, så dekoratoren skede af. Om det
skal jeg hen at få fik hvem med ud af spids og så
går vi vist op og besøger Niels, imogen tænker
jeg næsten jeg kan flytte tilbage, eller også vent
jeg af Else er rejst. Læder ser I vil snart på
den, hen er da løbet med mod på at farte rundt
til alle sine venner. Det bliver skidt engang
at kunne vende næsen væk fra byen men først
en god portion solskin her og varme bække jeg for
det er ikke blot mørke på temperaturen, at jeg er i
syden. De alle bedste hilsener til Cathrine og
Kollen og Madam Hansen, der vel bærer sig
på godt og ender. De kære Niels, Skovgaard.

Atten 25-2-96
Kære Fæder! De sidste vil lent inden
dove i hyggeligheden på Dem kan jeg tænke,
her har vi andre udførelser, for varmen er
dit småt med. Den kold nordøstevind
blaver uafledeligt, og solen titter kun
af og til ned gennem en rift. Og jeg alle
i det lille håb at vinden vil vende sig og
komme fra Egypten istid for fra Pæl-
land. Men det gode er der ud det, at muse-
erne ikke føles kolde, der er heller inde
end ude, og jeg i vinterfrakker og lampen
tørn er nogenlunde som om det, jeg har det så
og så rigtig godt. I disse dage er jeg på hotel,
Niels pige blev dærlig og skal da gerne
ligge i sine istid for på gulvet, så holdt
de mig ud, for at hun kunde få min sky
og det tillige med nogle kærter, som hun
myt snart ved at spille og så hende igen
dend mig krop har nok allerede brugt hend
i god bedring. Vi har næsten alle haft lidt for
kolde, og jeg er da småt som om den
er gået for, så fik hvem har været rigtig godt

SALVINGSMUSEET
MUSEUM Nr. 178

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

for smukt. Disse var temmelig stejre dage, men
er alligevel så vidt så han tænker, og så vi
gjennem i over morgen. Vi vil meget gerne den
veldigste rare gjenstande. Vi spiser til af
med hveranden dag, men vor ene brøkmutter
på de forskellige spisesteder er der intet mærke
ligt ved, især derimod var vi af afholdsmæssig
høi daglige Røddik, og han havde fløtted sig.
Sagde tyk af sig, hammer med tyk oliebase,
kalken med saltet, gærst smør og ost, (det
gærst smør er meget ligeligt lyst og meget, og
uden salt) til ordet en tage, enden en stor flad,
jæsen i brændt sukker, med tyk hoved sig her fast
i Søvej, til det det tør dage vin, jeg tror det
hjælp på Elias for billeden, han brakt lappert,
som godt nøtten dages og drømme behageligt.
Tilke længe efter hken god til. Det stod heldigvis
dog så godt til hos Nielsen, og Jørgen var med,
han kan jo godt gærst, på Røddik, som jo er
grøntindes kan godt smukt og er en meget forstjellig
værdende. De har en lill drøj og en mindre jern, begge
holdt ud til rigte, disse stregen faldt sig tynde
i søvne søfæen. Elke kan ud nu regner for væk

igen. Blevin skal man rigtig nok se daglig. De vi
kom her vilde Elke endelig være til det så vi
stille præsentat for hendes yndelig (Niels Ollens
fader, som kan er koren til det), for at han kunde
være de bændende udtrykt i vore ansigter og
høi udbudne, jeg tænker han fandt at det
faldt noget stort ud, jeg søde rigtig nok med
med bændende andigt er, men et lille barn
som man ikke kender, og en klem tilkæmpe,
hæ nu er han noget ganske andet, nu jeg kan
det kan daglig og han ganske anderledes at
yndigt lille menneske, læge og kraftig,
udprøvede trakt og så sin made at være sig
det bliver mere om at læge make til for-
skellen på ham og på mine. Jørgen lærer
jig og så rest at kende, men kende vil jeg ikke
skrive om, De skal selv lære kende at kende
uden forhistorie. Men og Niels kan det
rigtig rest stamme. Niels velog just på
dine billeder og de er smukke, det store ordje-
de vil kan dog kun gjort stude, er til den søde,
og heller male forstjellig hjemme, vejret kan være
ret meget ugunstigt for det klime vinter.